

fældet. Jeg tror, at Ministeriet ser feil af Esbjerg-Rutens Betydning. Esbjerg-Ruten er ikke en Rute, der kan sammenlignes med andre Ruter her i Danmark. Det er baade paa Grund af Havnens Oprindelse, paa Grund af de store Offre, der ere bragte for den, og de store Offre, der stadig bringes med Hensyn til denne Trafik, og paa Grund af den Betydning, det har for vort Landbrug, baade det større og det mindre, at have denne Rute, at den har en særegen Betydning. Hvis man vil dømme derom paa samme Maade, som man dømmer om en anden Exportrute i en eller anden By, saa tager man fuldstændig feil, saa gaar man bort fra alle de historiske Forudsætninger, under hvilke den er bleven til, og alle de Bevillinger, vi have offret paa den i de senere Aar. Esbjerg-Ruten er i Virkeligheden en meget bekostelig Foranstaltning, og Alt, hvad der er flet med Hensyn til Esbjerg, skal jo være truffet fra Statsmagtens Side for at op hjælpe vort Landbrug, det er flet for — uden at gribe til Beskyttelse — at lette Fremstridtet i vort Landbrug ved at skabe det en hurtig og billig Exportrute. Nu viser det sig første Gang, at Esbjerg-Ruten har en større Betydning for de mindst bemidlede Landmænd, for Husmændene, for det Agerbrug, man søger at oparbejde, for det mindste Agerbrugs Bedkommende, Havebruget, men saa viser det sig samtidig ogsaa, at Regjeringen ikke overfor det nu bestaaende Selskab, det Selskab, der nu har Ruten i sin Haand efter de Overenskomster, den har vidst at slutte med det, har Sikkerhed for, at dette Landbrug ikke bliver fuldstændig stød til Side, forurettet og hindret i at faae sine Produkter udførte paa en nogenlunde rentabel Maade til det eneste Marked, det har. Det forekommer mig, at dette for tjente en noget større Overveelse, lidt mere Hensyn end det, der blev vist fra Finantsministerens Side, og det kom ogsaa fra Indenrigsministerens Side. Den ærede Indenrigsminister indrømmede strax, at Faktum forholdt sig saaledes, at Taxterne vare forhøiede for Frugts Bedkommende, og at Tomattaxterne vare forhøiede med 150 pCt., og nu er det jo givet, at af al Frugt ere Tomater og Ribb, tror jeg, de mest exportable Gjenstande for Havebrugets Bedkommende. Men samtidig dermed paastod den ærede Indenrigsminister, at det maatte kunne opnaas ad andre Veie, at man forhaabentlig vilde kunne sikkre sig ad dem. Jeg kunde dog imidlertid mærke paa den ærede Indenrigsminister, at han nærmest delte min Betragtning, at der fra Dampskibsselskabets Side er handlet hensynsløst overfor Statens Interesser. Jeg

støtter det paa en Udtalelse, som, saa vidt jeg forstod den ret — jeg tror ikke, Tidenden foreligger endnu, den foreligger i dette Thing altid først nogle Dage efter, at den er værd at læse — gif ud paa, at Ministeren indrømmede, at han havde ventet, at det forenede Dampskibsselskab i denne Sag, for de frie Taxters Bedkommende, ikke havde forestaget en Forhøielse uden i Forveien at underrette Ministeriet derom. Det ligger alt saa klart for, at her har det forenede Dampskibsselskab paa et Punkt, hvor det ikke ligefrem var bundet og lænket ved Kontrakt med Ministeriet, benyttet denne Frihed hensynsløst imod Ministeriet og imod Folkets Interesser. Dette Selskab, der er saaledes begunstiget fra Statens Side med Subvention og Tilskud, et Selskab, der paa Grund af sin Størrelse næsten allerede har Monopol, som desuden støttes fra Statskassens Side, og som fra Regjeringens Side vises Smødekommen og Tillid, det benytter den eneste lille Bagdør, det har, til at sætte hele vort Lands Interesser, særlig Husmændenes, Stolen for Døren! Det er karakteristisk for det forenede Dampskibsselskabs Opræden i Esbjerg. Det tror jeg, skal trækkes frem (Afbrydelse) ja, jeg veed meget vel, at det ærede Medlem, der afbryder mig, ikke vil blive begejstret derfor. Jeg hender hele dette meget vel fra den Tid, da vi kæmpede for Gaardmændenes Interesser. Da blev der sagt: Det er Husmændene, vi skulle gjøre Noget for, Gaardmændene ere fede og mættede, dem have vi ikke Raad til at gjøre Noget for, men disse fattige Husmænd brænde vi af Begjærlighed efter at ophjælpe; (Afbrydelse af Hage). Saa nu skal det ærede Medlem ikke være saa ganske sikker paa, at det alene er Tomater. I Sjor havde vi et andet Spørgsmaal fremme om Husmændenes Uafhængighed af Valgryst og deres økonomiske Selvstændighed, det, som ærede Medlemmer altid ere saa begejstrede for. Naar der er Tale om udenlandske Forhold, om liberale Bevægelser, naar der er Tale om, at en Farmer skal have sin Farm paa mere end eet Aar, saa er der aldrig Tale om, at man siger Andet, end at det er fuldstændig berettiget, det skal han have Sikkerhed for (Afbrydelse af Hage). So, det ærede Medlem, der nu er saa stæftigt, har selv i sin Ungdom været ivrig for — og det har Enhver, der har studeret National-Økonomi — at den mindre Arbejder skulde have Sikkerhed i længere Tid end et enkelt Aar for det Arbejde, han anvendte paa sin Jord. Det er jo ogsaa derpaa, at hele Fæstelovgivningen er baseret; thi gives der ingen Sikkerhed for Fremtiden, saa tages ogsaa Interessen bort.